

॥ नवरत्नमालिका ॥

नवरत्नमालिका

(1)

हारनूपुरकीरटकुण्डलविभूषितावयवशोभिनीं

कारणेशवरंमौलिकोटिपरिकल्प्यमानपदपीठिकाम् ।

कालकालफणिपाशबाणधनुरंकुशामरुणमेखलां

फालभूतिलकलोचनां मनसि भावयामि परदेवताम् ॥

ह्यार नूपुर कीर्ट कुण्टल विष्टुषितावयव सोपीनींम्

कारणेशंवरमेलाली केऽग्री परिकल्पयमान

पतपीढिकाम् ।

कालकालपणी पाश पाणतनु रङ्गुचामरुणमेकलाम्

पालपृथिलक लोचनाम् मनसि पावयामि

परतेवताम् ॥

ह्यारम्, कार्त्तस्थनंके, कीर्टम्, कुण्टलम्, इवर्हालं
अलंकरीक्कप्पत्त अवयवंकलालं अमुकाक इरुप्पवर्णम्,
पिरम्मामुतवियकारणतेवतेतकलीनं तलेमुनेकलं चेर्नंतु
रूपदुत्तियपातपीटत्तेयुटयवर्णम्, मिकक्करीय नाकंकलं,
पाशम्, पाणम्, विल्, अंगुचम् इवर्हरुटनं कृष्टयवर्णम्,
सिवन्त मेकलेयणीनंतवर्णम्, नेर्नरीयिलं इट्ट तिलकमाक्य
कण्णेण्युटयवर्णमान परतेवतेय मनतिलं
त्याणीक्किरेण्.

(2)

गन्धसारघनसारचारुनवनागवल्लिरसवासिनीं

सान्ध्यरागमधुराधराभरणसुन्दराननशुचिस्मिताम् ।

मन्थरायतविलोचनाममलबालचन्द्रकृतशेखरां

इन्दिरारमणसोदरीं मनसि भावयामि परदेवताम् ॥

கந்தஸார கனஸார சாருநவ நாகவல்லி ரஸ வாஸினீம்
 ஸாந்த்ய ராகமதுரா தராபரண ஸாந்தராநந
 சுசிஸ்மிதாம் ।
 மந்தராயதவிலோசனா மமலபாலசந்தரக்ருதசேகராம்
 இந்திராரமண ஸோதரீம் மனஸிபாவயாமி
 பரதேவதாம் ॥

வாசனை பொருந்திய கற்பூரம் அழகிய புது வெற்றிலை
 இவற்றின் சாறு சுவைத்து நறுமணம் கொண்டவளும், மாலைச்
 செம்மானம் போல் அழகிய உதட்டுச் சாயமும், தூய
 புன்முறுவலும் கொண்ட முகத்தையுடையவளும், சற்றே
 சோம் பிய நீண்ட கண்களையுடையவளும், நிர்மல பிறை
 சந்திரனையணிந்தவளும், வச்சுமீபதியான நாராயணனின்
 சகோதரியுமான பரதேவதையை மனதில் தியானிக்கிறேன்.

(3)

स्मरचारुमुखमण्डलं विमलगण्डलम्बिमण्डलं
 हारदामपरिशोभमानकुचभारभीरुतनुमध्यमाम् ।
 वीरगर्वहरनूपुरां विविधकारणेशवरपीठिकां
 मारवैरिसहचारिणीं मनसि भावयामि परदेवताम् ॥

ஸ்மேரசாரு முகமண்டலாம் விமலகண்டலம்பி
 மணிமண்டலாம்
 ஹாரதாம பரிசோபமான குசபார பீருதனுமத்யமாம்
 வீரகர்வ ஹாநூபுராம் விவித காரணேச வரபீடிகாம்
 மாரவைரிஸஹ சாரினீம் மனஸிபாவயாமி
 பரதேவதாம் ॥

மன்மதனின் பகைவரான பரமேச்வரன் மனைவியான
 பரதேவதையை மனதில் தியானிக்கிறேன். அவள், புன்முறுவல்
 பூத்த அழகிய முகமண்டலம் கொண்டவள், சுத்தமான
 கண்ணத்தின் கீழே தொங்கும் மணிக்காதோலையுடையவளும்,

ஹார வரிசைகள் அழகுறச் செய்த ஸ்தனபாரத்தினால் பயந்ததுபோல மிகக் குறுகிய இடையெடையவளும், வீரர்களுக்கே கர்வத்தைப் போக்கும் காற் சதங்கை கொண்டவளும், பிற்கால காரணேசர்களால் தாங்கப்படும் ஆஸ்சனமுடையவளாயும் திகழ்கிறாள் அவ்வம்பிகை.

(4)

भूरिभारधरकुण्डलीन्द्रमणिबद्धभूवलयपीठिकां
वारिराशिमणिमेखलावलयवह्निमण्डलशरीरिणीम् ।
वारिसारवहकुण्डलां गगनशेखरीं च परमात्मिकां
चारुचन्द्ररविलोचनां मनसि भावयामि परदेवताम् ॥

தூரிபாரதரகுண்டலீந்தரமணிபத்த பூவலய பீடிகாம்
வாரராசி மணிமேகலாவலய வஹ்நிமண்டல
சாரிரிணீம் ।
வாரிஸார வஹகுண்டலாம் குகன்சேகரீம் சபரமாத்மிகாம்
சாருசந்தர விலோசனாம் மனஸி பாவயாமி
பரதேவதாம் ॥

மிகுந்த பாரத்தை தாங்கும் ஆதிசேஷன் மூலம் கிடைத்த மணிகள் பதித்த பூவலயமாகிய பீடத்தையெடையவளும், சமுத்திரத்திலிருந்து கிடைத்த மணிகளாலான மேகலைச் சுற்றிய தீமண்டலமோவென்ற சர்த்தையெடையவளும், மேகங்களாகிய குண்டலமும், ஆகாயமாகிய தலையும் கொண்டு பரம்பொருளால், அழகிய சந்திரன், சூர்யர்களாகிய கண்களும் உடைய பரதேவதையை மனதில் தியானிக்கிறேன்.

(5)

कुण्डलत्रिविघकोणमण्डलविहारषद्वलसमुखस -
त्पुण्डरीकमुखभेदिनीं तरुणघण्डभानुतडिदुज्जவलाम् ।
मण्डलेन्दुपरिवाहितामृततरङ्गिणीमरुणरूपिणीं
मण्डलान्तमणि दीपिकां மனसि ஭ாவயாமி பரதேவதாம் ॥

குண்டலத்ரிவித கோண மண்டல விஹார ஷட்டல
 ஸமூல்லஸத
 புண்டரீக முகபேதினீம் தருணகண்டபானு தடிது
 ஜ்வலாம் ।
 மண்டலேந்து பரிவாஹிதாம் ருததரங்கினீ
 மருணாருபினீம்
 மண்டலாந்தமணி தீபிகாம் மனஸி பாவயாமி
 பரதேவதாம் ॥

பிந்து, த்ரிகோணம், ஷட்கோணம், நவகோணம் இவற்
 றிலின்றி ஆறுதலங்களிலும் இருந்து கொண்டு குர்யன், மின்னல்
 இவை போல் பிரகாசிப்பவஞும், பூர்ணசந்திரனிலிருந்து பெருகி
 ஒடும் அம்ருத நதியாக இருப்பவஞும், செந்திறமானவஞும்,
 வட்டத்தில் அமைந்த மணிதீபம் போன்றிருப்பவஞுமான
 பரதேவதையை தியானிக்கிறேன்.

(6)

வாரணாநமயூரவாஹமுखாஹவாரணபயோधரா
 சாரணாடிஸுரஸுந்஦ரிசிகுரஶேखரிகृतபदாந்துஜாம் ।
 காரணா஧ிபதிபஞ்சகப்ரகृதிகாரணப்ரயதமமாதாகா
 வாரணாந்தமுखபாரணா மனसி ஭ாவயாமி பரதேவதாம் ॥

வாரணாநத மழூரவாஹ முகாஹ வாரணபயோதராம்
 சாரணாதிஸாரஸாந்தரீசிகுரகேசரீக்ருதபதாம்
 புஜாம் ।
 காரணாதிபதிபஞ்சகப்ரக்ருதி காரண ப்ரதம மாத்ருகாம்
 வாரணாந்த முகபாரணாம் மனஸிபாவயே
 பரதேவதாம் ॥

யானை முகத்தவன், மழூர வாவறைன் ஆகியோரது
 தாகம் தணிக்கும் ஸ்தனங்களையடையவஞும், சாரணர் முதலிய
 தேவி கண்ணியர் கேசங்களின் மேல் அணியாகச் செய்யப்பட்ட

திருவடித் தாமரைகளையுடையவரும், காரணேச்வரர் ஜீவரின் முதற் காரணமாயும், முதல் மாத்ருதேதையாயும் இருப்பவரும், கணேசப் பெருமானுக்கு ஆனந் தமளிப்பவருமான பரதேவதையைத்யானிக்கிறேன்.

(7)

பத்ராந்திபदபாணிபஸ்வப்யோதராநநஸரோஹா

பத்ராగமனிமேखலாவலயநீவஶோभிதனிதம்விநீம् ।

பத்ரஸ்஭வஸ்஦ாஶிவாந்தஸயபஞ்சரத்நப்஦பீதிகாங்

பத்ரிநீங் பிணவர்ளபிணீங் மனसி ஭ாவயாமி பரதேவதாம் ॥

பத்மகாந்தி பதபாணி பல்லவ பயோதராநந

ஸரோருஹாம்

பத்மராக மனி மேகலா வலய நீவிசோபித

நிதம்பிநீம் ।

பத்மஸம்பவ ஸதாசிவாந்தமய பஞ்சரத்னபதபீதிகாம்

பத்மினீம் ப்ரணவர்ளபினீம் மனஸிபாவயாமி

பரதேவதாம் ॥

தாமரை நிறமொத்த கால், கை, பயோதரம், முகம் இவற்றை கொண்டவரும், பத்மராகக் கல் பதித்த ஒட்டியானம் சுற்றி அழகான இடைப்பாகங் கொண்டவரும், பிரம்மா முதல் ஸதாசிவர் வரையிலான ஜீவர் அடங்கிய பாதபீடம் உடையவரும், வகுஷ்மியாயும், ஒங்கார ரூபினியாயும் இருக்கிற பரதேவதையை தியானிக்கிறேன்.

(8)

அாगமப்ரணவபீதிகாமமலவர்ணமஜ்ஜலஶரீரிணி

அாகமாவயவஶோ�ிநீமதிலவேதஸாரகृதஶேखரீம् ।

மூலமந்த்ரமுகமண்஡லா் முடிதநாடவிந்துவயௌவனா்

மாதுகாங் திபுரஸுந்தரீங் மனसி ஭ாவயாமி பரதேவதாம் ॥

ஆகம ப்ரணவபீடிகா மமலவர்ண மங்கல சரினீம்
ஆகமாவயவசோபினீ மகில வேதஸாரக்ருத
சேகரிம் ।

மூலமந்தர முகமண்டலாம் முதிதநாத பிந்து
நவயெளவநாம்
மாத்ருகாம் த்ரிபுரஸாந்தரீம் மனஸி பாவயாமி
பரதேவதாம் ॥

ஆகமங்களும் பிரணவமும் பீடமாகக் கொண்டவள்,
சுத்த வர்ணமாலிகையை மங்கல சரீரமாக அமைத்துக் கொண்டவள், ஆகமங்களாகிய அவயவங்களால் அழகாய் இருப்பவள்,
வேதசாரம் முழுதும் ஆபரணமாகக் கொண்டவள், ஸ்ரீவித்யா
மூலமந்த்ரத்தை முகமண்டலமாகவும், நாதபிந்துக்களை புது
யெளவனப்பருவமாகவும் கொண்ட த்ரிபுரஸாந்தரீ மாதாவை
மனதில் த்யானிக்கிறேன்.

(9)

காலிகாதிமிரகுந்தலாந்தா஘நமஞ்சலவிராஜினீ
சூலிகாஶி஖ர மாலி காவலயமனிகாஸுரமிஸௌர்஭ாம் ।
வாலிகாம஧ுரங்கமண்஡லமனாஹாநநஸராருஹ்
காலிகாம஖ிலநாயிகா மனसி ஭ாவயாஸி பரதேவதாம் ॥

காலிகா திமிர குந்தலாந்த கன ப்ரஞ்க மங்கல விராஜிநீம்
சூலிகா சிகரமாலிகா வலயமல்லிகா
ஸாரபிஸளரபாம் ।

வாலிகா மதுரகண்டமண்டலமனோ
ஹராநநஸரோருஹாம்
காலிகா மகில நாயிகாம் மநஸி பாவயாமி
பரதேவதாம் ॥

அகில உலகத்துக்கும் நாயிகையான காளிபர
தேவதையை மனதில் த்யானிக்கிறேன். அவள் மிகக் கரியகூந்தல்
கத்தையுடன் விளங்குகிறாள். தலைக்கு மேல் அலங்காரமாக

வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட மல்லிகை, மிகுந்த நறுமணத்தை
கூட்டுவிக்கிறது. தாமரைமலரோத்த முகத்தின் வசீகரத்தன்மை,
அந்த தேவியின் மிருதுவான கண்ணத்துக்கப்பால் மேலும்
அதிகரித்துள்ளது.

(10)

நிதிமேவ நியமேந ஜல்பத
भुक्तिसुक्तिफलदामभीष्टदाम् ।
शङ्कुरेण रचितां सदा जपे –
நாமரல்நவரல்மாலிகாம् ॥

நித்யமேவ நியமேந ஜல்பதாம்
புக்திமுக்தி பலதாமபீஷ்டதாம் ।
சங்கரேண ரசிதாம் ஸதாஜபேத
நாமரத்ன நவரத்னமாலிகாம் ॥

முறைப்படி தினந்தோறும் படிப்பவருக்கு, இவ்வுலக
சுகபோகமும், முக்தியும் மற்ற விருப்பங்கள் அனைத்தும்
கொடுப்பதும் ஸ்ரீ சங்கரர் இயற்றியதுமான ஒன்பது
பத்யங்களாகியரத்னங்களால் ஆக்கியமாலையைப்பொழுதும்
ஜபிக்க வேண்டும்.

நவரத்னமாலிகை முற்றிற்று

